

PRZEPRAWIANIE (9) sb n

Pierwsze e oraz oba a jasne, końcowe e z tekstu nieoznaczającego -é.

sg N przeprawiani(e) (1). ◊ G przeprawianiã (4). ◊ A przeprawiani(e) (2). ◊ L przeprawianiu (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (trzy z niżej notowanych przykładów) s.v. przeprawić; poza tym w objaśnieniu s.v. przeprawiny.

*Rzeczownik od „przeprawiać się”: przedostawanie się na drugą stronę, zwłaszcza na drugi brzeg (9) : [Żydzi] bali się barzo/ áby także ich kościołowi nie wczynił [tj. zniszczył go]/ vkorzyli się Pánu Bogu á zámknęli przeprawianie Holofernefowi w ciáfnych mieyfcach *BielKron* 113; ále iż były wítawiczne dżdze/ z ktorych rzeki wezbrały trudne przeprawianie mieli *BielKron* 314; Náfzy mnimáiąc by [wojska moskiewskie] wćiekáli gonili ie s ítrzelbą/ [...] chcęcy im zábieżeć ná drugą ítronę rzeki/ áby im bronili przeprawiania *BielKron* 411v, 383v, 406, 411; *SarnStat* 1283.*

*przeprawianie czyje (1): káždy radził około przeprawiania/ zwłafzczá piefzych ludzi/ iáko kto lepiej rozumiał/ bo nie mogli nigdziey przeprawiania mieć gdzieby Mołkwá nie widzyálá *BielKron* 411.*

*Wyrażenie: »przeprawianie przez rzekę« (1): Przyiechał Alexánder do swoich z wielką pracą/ bo miał trudność ná przeprawianiu przez rzekę rzeczóną Strángá. *BielKron* 125.*

Synonimy: przebyt, przechod, przeprawowanie się, przeście.

Cf PRZEPRAWIAĆ